

РЕШЕНИЕ

№ 4887

гр. София, 13.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **8424** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 72, ал. 4 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/:

Образувано е по касационна жалба, подадена от SOBHIEZZAT ALAMIN, срещу Решение от 22.07.2024г., постановено по НАХД № 9665/2024 г., по описа на Софийски Районен съд, НО, 18-ти състав, обективиран в Протокол от съдебно заседание, проведено на същата дата.

В касационната жалба са развити оплаквания за неправилност на обжалваното решение като постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените.

Ответникът по касацията – М. С. - полицейски орган при ОСПС -Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, в законоустановения 14-дневен срок съгласно чл. 211, ал. 1 АПК във

връзка с чл. 63в от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С Заповед № 464зз-447/31.05.2024г. е наредено задържането на касатора за срок от 24 часа на основание чл. 72, ал. 1, т. 4 от ЗМВР.

С обжалваното в настоящето производство решение, съдът е потвърдил заповедта. За да постанови своя съдебен акт, въззивният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, въз основа на които е обосновал правен извод, че в хода на административнонаказателното производство не е допуснато нарушение на процесуалните права и процесната заповед е законосъобразно издадена.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Правило е изяснена фактическа обстановка, която се споделя и от касационната инстанция, поради което не е необходимо нейното преповтаряне.

Административен съд – София град не установи при постановяване на решението, районният съд да е допуснал съществени процесуални нарушения. Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на издадения електронен фиш. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правнорелевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

Правилен е изводът на решаващия съд, че обжалваният правораздавателен акт е издаден при наличие на условията, визирани в чл. 72, ал. 1, т. 4 от ЗМВР. Основанието, на което е задържан касаторът е, че не представил документ за самоличност при извършване на проверка. Оспорената по делото заповед, формално съдържа предвидените задължителни реквизити - името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, основание за задържане, данни, идентифициращи данни за задържаното лице, дата и час на задържането. Изрично е посочено в заповедта, че същата се издава на основание чл. 72, ал. 1, т. 4 от ЗМВР - правно основание за издаването ѝ и за "установяване на самоличност" - фактическо основание. Посоченото в заповедта се подкрепя и от подробната докладна записка по случая, както и от останалите доказателства. Съдът намира, че задържането на касатора не само е било обосновано, но и необходимо, тъй като установяването на самоличността се извършва и чрез сравняване не само на данните на лицето, но и със снимката му от личните му документи, което съответства и на закона. Тъй като касаторът не е имал документ за самоличност, не е имало и лице, което е било възможно установи самоличността му по реда на чл. 70, ал. 2 от ЗМВР, то единствената възможност за установяване на самоличността е била той да бъде отведен в районното управление, където това да бъде извършено. Предмет на разглеждане и преценка в производството пред въззивния съд не е обстоятелството дали има извършено престъпление или административно нарушение от задържания, а дали издадената заповед за задържане е законосъобразна от външна страна, издадена ли е от компетентен орган, съдържа ли необходимите реквизити и имало ли е

основание за нейното издаване. В случая лицето е задържано, тъй като не е представило документ за самоличност, а не защото е нарушило обществения ред като не е носил маска. В действителност нормата на чл. 72, ал. 1, т. 4 от ЗМВР препраща към чл. 70, ал. 1 от същия закон, но няма практика това изрично да се посочва като правно основание в заповедта за задържане. В случая разпоредбата, въз основа на която е издадена заповедта, е достатъчно конкретно посочена. Няма какво повече да се изисква от органа, издал административния акт, като правно и фактическо основание за задържането на лицето.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от горното, Административен съд – София град, XVIII-ти Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.07.2024г., постановено по НАХД № 9665/2024 г., по описа на Софийски Районен съд, НО, 18-ти състав, обективиран в Протокол от съдебно заседание, проведено на същата дата.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: